

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У-13956/10 (2009)
Дана 30. 09. 2011. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, уз учешће судског саветника Т.Л., као записничара, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ЈП Н.П.Т. Улица ..., Б.Б., против тужене ДИРЕКЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ Б., Улица ..., ради поништаја делимичног решења број ... од ... године, уз учешће заинтересованог лица, С.П.М. из Р., Епархије Ж., у предмету враћања имовине, у нејавној седници већа одражној дана 30.09. 2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним, делимичним решењем, у тачки 1., делимично је усвојен захтев, враћена је имовина и утврђено право својине С.П.М. Р. из Р., Општина Б. Б. – Епархије Ж., на непокретностима одузетим од манастира Р., у укупној површини од ... ха, ближе описаним у подтачки а и б тачке 1. диспозитива оспореног решења. У тачки 2. диспозитива обавезана је Република Србија као власник и тужилац као корисник да на основу тог решења, С.П.М. Р. из Р., као ранијем сопственику, предају у својину и државину непокретност из тачке 1. диспозитива овог решења, у року од ... дана од дана извршности овог решења. У тачки 3. диспозитива наложено је надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења изврши упис права својине на наведеној имовини манастира Р. у јавне књиге, у којима се врши упис права на непокретностима. У тачки 4. диспозитива, одређено је да ће на основу тог решења орган надлежан за упис права на непокретностима извршити брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима наведеним у

тачки 1. диспозитива решења. Тачком 5. диспозитива, тужени орган је одлучио да свака странка сноси своје трошкове.

У тужби поднетој Врховном суду Србије, дана 23.12.2009. године, која је у том суду заведена под бр. У-8915/09, тужилац побија законитост оспореног решења из свих законом предвиђених разлога, са позивом на одредбу члана 11. став 2. Закона о враћању имовине црквама и верским заједницама, да се непокретност не враћа ако би њеним враћањем била знатно нарушена економска, односно технолошка одрживост и функционалност привредног субјекта у чијој се својини налази и ако би се знатно отежало пословање тог субјекта. У прилог овим наводима истиче, да се целокупна имовина која је предмет враћања, налази у границама националног парка „Т.“, као заштићено природно добро прве категорије, о коме се тужилац стара као управљач заштићеног природног добра. Спровођењем оспореног решења Газдинска јединица „МЗ Р.“ била би смањена за десет одељења, од чега је 99% шумско земљиште, док су четири одељења сврстана у прву зону заштите – строги резерват природе. Истиче да је удвостучена просечна запремина Газдинске јединице „МЗ Р.“ у последњих 40 година, као што је увећана и вредност Газдинске јединице „К. Б.“ која би, спровођењем предметног решења, фактички била елиминисана, а тужилац био приморан да отпусти већи број радника ангажованих у овом подручју. Предложио је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је оспорио тужбу у целости из разлога што је оспорено решење донето на основу чињеничног стања утврђеног из докумената прикључених списима предмета, а након спроведеног поступка, у смислу одредаба Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама. Истиче да је пуномоћник тужиоца на усменој расправи од ... године, која је претходила доношењу усменог решења, изјавио да се не противи враћању имовине манастиру Р. Сматра да су услови за враћање имовине из члана 11. поменутог закона испуњени, да је то питање расправљено у поступку, посебно указујући да враћање предметне имовине неће угрозити пословање тужиоца, који има и друге комплексе шума и пољопривредног земљишта, на основу којих ће моћи да обавља своју делатност. Наводи да је манастиру Р. побијаним решењем враћено укупно ... ха земљишта, док тужилац газдује на површини од преко ... ха, због чега сматра да враћање непокретности не може одлучујући утицати на пословање тужиоца. Истиче да се оспореним решењем не мењају границе заштићеног природног добра, већ само промена власника. Предложио је да суд одбије тужбу као неосновану.

У одговору на тужбу, заинтересовано лице С.П.М. Р. истакао је, да су наводи тужбе

неосновани, јер су испуњени сви законом прописани услови за враћање имовине. Напомиње да су средства која су уложена у увећање дрвне запремине проистекла из експлоатације шуме и не представљају средства управљача. Сматра да је одузимањем непокретности почев од 1945. године до данашњег дана, манастир Р. претрпео велику и тешко утврдиву материјалну штету. Истиче да је само на катастарској парцели бр. ... К. О. М. Р., која није враћена оспореним решењем а манастир је потражује, нелегално изграђено ... објекта, иако се ова парцела налази у зони националног парка и по култури представља шумско земљиште. Посебно напомиње да се тужилац у поступку пред туженим органом сагласио са повраћајем предметне имовине и није се противио повраћају. Наводи да је тужилац проглашен подручјем од националног значаја делом и због тога што је у својим границама обухватио и манастир Р. Законом о заштити природе уређено је управљање националним парком, као заштићеним природним добром прве категорије и што оспореним решењем, није доведено у питање. Предложио је да суд тужбу одбије.

Управни суд је дана 01. јануара 2010. године, сагласно одредбама члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), у вези члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09), преузео нерешене предмете по управним споровима покренутим пред Врховним судом Србије и окружним судовима до 31. децембра 2009. године.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета, овај суд је нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари, произлази да је тужени орган уважио захтев С.П.М. Р. – Епархије Ж., за враћање имовине, које су одузете манастиру Р. у поступку аграрне реформе, на основу одлуке Окружног аграрног суда у У., бр. ... од ... године. Поменутом одлуком Окружног аграрног суда, потврђена је одлука Месног Народног одбора Р. од ... године, којом је манастиру Р. одузето ... ха пољопривредног и шумског земљишта. Како се захтев манастира Р. односио на већи број одузетих катастарских парцела које су у различитим својинским режимима, тужени орган је раздвојио поступак у односу на поједине делове захтева, тако да се оспореним делимичним решењем одлучивало о делу захтева у укупној површини од ... ха. Такође је утврђено да одузете катастарске парцеле одговарају, између осталих, катастарским парцелама новог премера које су предмет овог поступка, а које су одузете као шумско и пољопривредно земљиште, чиме је имовина идентификована, и утврђено да се налази у својини и државини трећег лица, а да нема доказа да је исплаћена накнада за одузету имовину, која није изузета од враћања у

натуралном облику. У спроведеном управном поступку, тужиоцу је било омогућено учешће, на тај начин да је пуномоћник тужиоца присуствовао усмрној расправи која је одржана тим поводом дана ... године, када је изјавио да се не противи враћању имовине Српској Православној цркви – манастиру Р., уз обавештење да се на парцели бр. ... налази ... објекта.

Одредбом члана 36. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама („Службени гласник РС“, бр. 46/2006), прописано је у ставу 1. да од 01.05.2006. године, није дозвољено било какво располагање имовином која је по одредбама овог Закона предмет враћања, нити заснивање хипотеке, залоге, или закупа на тој имовини, а у ставу 2. истог члана, да правни послови и правни акти који су у супротности са одредбама става 1. овог члана, ништави су. Одредбом члана 1. истог Закона, прописан је предмет уређивања овим Законом, у члану 4. приоритет натуралне реституције, а у члану 6. субјекти права на реституцији, док је у одредби члана 7. прописан субјект обавезе враћања, а у члану 9. истог Закона, предмет враћања, односно прописано је која се имовина враћа.

По оцени Управног суда, правилном применом наведених одредби Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама, без повреде правила поступка, је тужени орган донео оспорено делимично решење које није на штету тужиоца. За своју одлуку, тужени орган је у свему дао образложене и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата и овај суд, те на исте упућује.

Суд је ценио наводе тужбе, па налази да исти нису од утицаја на другачије решавање ове управне ствари, будући да тужилац није навео ниједну нову околности, нити је пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96), а који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 30. септембра 2011. године, III-3 У-13956/10 (2009)

Записничар
Татјана Лончар, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ